

BIBELSELSKAPENE 150 ÅR

av

J. T. WATSON

I en rekke land verden over vil det i år bli feiret et meget betydningsfullt jubileum, Det britiske og utenlandske bibelselskaps 150 års stiftelsesdag. Men den 7. mars 1804 var mer enn stiftelsesdagen til et stort britisk selskap, for den dagen sprang nemlig selve bibelselskapsidéen fram. Siden 1804 er det stiftet 24 andre nasjonale bibelselskaper. Disse er alle — med unntak av dem bak jernteppet — i dag bundet sammen i et sterkt forbund, kjent som De forente bibelselskaper, som arbeider harmonisk sammen om den felles oppgave: å gi verden Bibelen («bibling the world» — for å sitere et uttrykk som jeg engang hørte dr. Martin Niemøller bruke).

Når vi tar et tilbakeblikk på den kristne kirke, virker det høyst merkelig at det i løpet av atten århundrer ikke hadde vært en eneste som hadde funnet det livsnødvendig for kirkens utvikling at det fantes organisasjoner for systematisk oversettelse, revisjon, produksjon og distribusjon av Guds ord, selve læreboken for kirken. Kirken og Boken stemmer overens, trass i at det arbeidet som nå blir utført av bibelselskapene og som vi i dag anser absolutt nødvendig, i århundrer var overlatt til enkeltpersoner eller hvilken som helst gruppe som tilfeldigvis kom til å interessere seg for det. En regner med at Skriften, ved slutten av det århundret som gikk ut like for Det britiske og utenlandske bibelselskap ble grunnlagt, bare var oversatt til 70 språk — det antall språk som man første pinsedag trodde at det fantes over hele verden. For tiden regner en med at det tales over 2000 språk og dialekter rundt om i verden. En har skrift-deler på over 1100 av dem.

I 1804 var det ikke en eneste bibel på morsmålet i hele Afrika

— det var en hel bibel bare på etiopisk, og selv den kan i grunnen ikke kalles en morsmålsbibel, og et nytestamente på koptisk. Det var ikke en eneste bibel i hele Det fjerne østen (kinesisk, japansk, koreansk). Morrison hadde ennå ikke reist til China, hvor han kom til å gjøre det arbeidet som gjorde ham så berømt, oversettelsen av Bibelen til det besynderlige tungemålet som mange folk på den tiden anså for å være helt umulig å lære. Carey og hans lille flokk av medhjelpere hadde bare så vidt begynt sitt arbeid i Serampore i India. Her sto så å si alt igjen å gjøre. Det var utvilsomt etter Guds vilje at det på dette spesielle tidspunkt i kirkens historie ble stiftet et selskap av gudhengivne mennesker som ville gjøre det til sin oppgave å oversette og distribuere Skriften til alle språk på jorden. Det er derfor kanskje ikke uten grunn at det i slutten av det 18. århundre ble stiftet så mange av de store moderne misjonsselskaper: I England f. eks.: Baptistenes misjonsselskap (1792), London-misjonsselskapet (1795), Kirke-misjonsselskapet (1799), Metodistenes misjonsselskap (1813); på kontinentet: Det nederlandske misjonsselskap (1797), Basel-misjonsselskapet (1815) og Paris-misjonsselskapet (1822) og i Amerika: Kongregasjonalistenes misjonsselskap (American Board of Commissioners for Foreign Missions) (1810) og Baptistenes misjonsselskap (1814). Misjonsselskaper uten bibelselskaper er lik arméer uten ammunisjon. Alle disse misjonsselskapene, og mange andre med dem, fikk meget snart verdifull hjelp fra de nystiftede bibelselskaper.

Bibelselskapene søker å gjennomføre tre ting:

Først, og det er kanskje det viktigste, søker de å gjøre Guds ord tilgjengelig på hvert eneste viktig språk som blir talt i verden. Det er utenkelig at noen stor folkegruppe — eller endog liten gruppe for den saks skyld — for alltid skulle være avskåret fra å høre Guds glade budskap på sitt eget tungemål. Bibelselskapene har derfor gjort det til sin oppgave å sette i gang oversettelsesarbeid overalt hvor de har vært i stand til det og hvor det er behov for det. Oversettere, enten det er misjonærer eller andre, blir oppmuntret og hjulpet med nødvendige lærebøker, råd og penger. Deres manuskripter blir omhyggelig gjen-

nomgått og kontrollert av eksperter ved «Bible House», som selvsagt selv står i forbindelse med eksperter ved alle de store universitetene i verden.

For det andre søker de å gi ut Skriften — hele bibler, nytestamenter og bibeldeler — så effektivt og så hurtig som mulig. Papir, typer, innbinding, alle disse tingene krever en eksperts oppmerksomhet. I samband med skriftutgivelsen er det problemer som ligger fullstendig utenfor det alminnelige menneskes viten, men problemene blir behandlet på en meget effektiv måte, og hvert år regner en at det blir produsert om lag 20 millioner bøker av verdens bibelselskaper. Det britiske og utenlandske bibelselskap produserte siste år bare i London 1 006 301 fullstendige bibler, 768 906 nytestamenter og 617 200 bibeldeler på 396 språk.

For det tredje søker de å selge de skriftene som blir utgitt på denne måten, til priser som den alminnelige mann og kvinne kan betale. Det er selskapenes mål å legge Guds hellige ord i hendene på enhver mann for en pris som *han* kan makte. En kan si det på den måten at salgsprisen blir fastsatt etter kundens kjøpeevne, ikke etter hva det har kostet å fremstille bøkene. Denne uvanlige fremgangsmåte fører naturligvis til at det i bibelselskapene blir stor uoverensstemmelse mellom produksjonsomkostningene og salgsinntektene, men nettopp det er selskapenes bidrag til kirkens arbeid for å vinne verden for Kristus.